

SCRISOARE DESCHISA

– În primul rând vreau să aduc o lămurire pe întregul subiect, pentru a clarifica odată pentru totdeauna sensul afirmațiilor mele despre Klaus Iohannis: eu m-am referit la un candidat la alegerile prezidențiale, pentru că în opinia mea, ca principiu, România are nevoie astăzi, mai mult ca niciodată, de un președinte care să cunoască dificultățile și responsabilitățile pe care un părinte le are în interiorul familiei sale.

– Tocmai pentru că nu m-am referit în niciun moment la mulțimea familiilor oneste de români care își doresc un copil, dar nu îl pot face, clarific faptul că m-am referit la o altă mulțime: cetățeni fără copii, care au fost implicați în traficul internațional de copii și care candidează acum la președinția României.

o Este vorba despre o mulțime formată dintr-un singur individ – Klaus Iohannis! Iar românii trebuie să știe o realitate despre care actualul candidat la președinție nu vorbește absolut deloc, deși nu a negat niciodată implicarea sa în acest caz!

– Propun tuturor românilor să se uite la fapte, la date, la realități pe care nimeni nu le-a contestat, și care ne arată un profil total neasteptat pentru cel care dorește să ajungă Președinte al României:

o Scandalurile legate de traficul internațional de copii de la începutul anilor 90 reprezintă o pată rușinoasă pe obrazul României contemporane.

o Concret, știm că în România în care noi cu toții am trăit au existat persoane care au facilitat sau au traficat extrem de cinic copii proveniți din familii sărace sau din case de copii.

o În cazuri unora dintre acei copii, astăzi, în 2014, noi nu știm care a fost soarta lor, pentru că nimeni nu a mai urmărit evoluția respectivelor tranzacții.

o **Pentru a nu-mi fi iar răstălmăcite cuvintele, subliniez că nu mă refer la procedurile de adopție legale**, în urma cărora mulți dintre copiii fără nicio șansă în România au fost incluși în familii din America de Nord sau Europa, s-au dezvoltat uman și profesional și au avut, practic, șansa la o a doua viață.

o **Mă refer la rețele ilegale, la mecanismele întunecate prin intermediul cărora copiii României au fost trimiși peste graniță**, iar noi acum nu mai știm nimic despre soarta lor. Cazul Iliut, de la începutul anilor 90, este un astfel de caz!

– Or, ce cunoaștem în acest moment, o realitate recunoscută de altfel și de dl. Iohannis, este faptul că **domnia sa și soția sa au fost implicați într-o formă de adopție internațională de copii**. Sunt cuvintele domnului Iohannis, nu ale mele.

o Dl. Iohannis spune că, personal, a fost șofer, iar soția domniei sale a făcut doar traduceri, dar asta nu exclude fondul problemei: faptul că a cunoscut fenomenul, faptul că a fost în proximitatea unor copii în nevoie și faptul că a închis ochii și a mers mai departe după ce misiunea de șofer / traducător a fost îndeplinită.

o Or, ce am încercat eu să spun este că dl. Iohannis, ca președinte, ca om de stat, ca om care spune că e capabil să aibă grijă și de alți semenii de-a săi, în momentul în care a fost confruntat cu fenomenul adopțiilor internaționale de copii avea alternativa adopției, dar a ignorat-o.

o Din nou, ne referim la un moment istoric în care aceste proceduri erau mult mai facile față de prezent, pentru simplul motiv că întregul cadru legislativ era unul extrem de ambiguu.

– Vorbim despre un cetățean care vrea să fie președintele tuturor românilor, dl. Iohannis, care conform declarațiilor sale din trecut nu avea probleme financiare, achiziționându-și la acea dată o casă extrem de spațioasă doar din banii de meditații.

o Dacă tot a cunoscut, din postura activității de șofer / traducător pentru familiile venite în România pentru adopții, cazuri de copii aflați într-o stare precară, de ce nu a acționat într-un sens care să fi făcut astăzi subiectul respectiv unul stins?

o Este una dintre întrebările la care domnul Iohannis nu are răspuns. Nu îi solicit eu să răspundă, eu doar ridic un semn de întrebare, pentru că vorbim despre un răspuns pe care cetățenii acestei țări au dreptul să îl afle.

– Întregul subiect trebuie privit dintr-o perspectivă morală: Klaus Iohannis a fost profesor, a avut contact constant cu copii, dar le spune astăzi tuturor părinților din România că în timp ce ei investesc în educația copiilor lor, domnia sa preferă personal să investească în imobiliare.

o Dl. Iohannis nu a înțeles fondul intervenției mele. Dacă nu l-a înțeles, sper că această intervenție să ajute la clarificarea întregului subiect.

Dar până la urmă, tot răul spre bine. Dacă în urma acestei dezbateri cetățenii români vor reuși să afle mai multe despre unul dintre candidații la președinție care și-a ales ca armă fundamentală tăcerea legată de trecutul propriu înseamnă că am făcut un pas înainte.

Poate totuși, după acest schimb de replici, domnul Iohannis va benevoi să ne spună ce s-a întâmplat de fapt în 1990 cu cei trei copii ai familiei Iliuț și poate ne va spune și în ce a constatat remunerația domniei sale pentru serviciile sale. În fond, din CV-ul său de posibil președinte al României ar fi păcat să lipsească această calificare, șofer al familiilor de străini venite în România după copii de adoptat.

STIRIBESURIS